

vozu. Babiččina chalupa je čím dál menší. Kuba se přestane ohlížet a dívá se dopředu. Škola se blíží. Ach jo.

Kubovi je špatně

„Co je ti, Kubíku,“ šeptá maminka a tiskne synka k sobě.

Kuba sedí na posteli, vykoupaný a v pyžamu. Nedaří se mu usnout. Není mu dobře.

Maminka mu položí ruku na čelo. „Horečku nemáš. Co tě bolí?“

Kuba sedí jako hromádka neštěstí. Bolí ho břicho a hlava a oči a snad i celé tělo. Ani nevečeřel. Opírá se o maminku. Ta si ho celá utrápená prohlíží.

„Tak pojedeme k doktorovi?“ zašeptá.

Kuba rychle zakroučí hlavou. K doktorovi ne! Ještě by mu píchl injekci, jako když byl v zimě nemocný. A to Kuba nemá vůbec rád!

„Tak co s tebou?“ Tatínek nad nimi stojí, ruce v bok.